

Societat

**El doctor
Moisès Broggi
mor als
104 anys**

La comunitat científica i la classe política lloen la figura del cirurgià, compromès amb la medicina i el país

Reptes per al 2013

Un any clau

JOAN MASSAGUÉ

INVESTIGADOR

MARÇAL SINTES

DIRECTOR DEL CCCB

J.G. MONTALBO

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA DE LA UPF

TERESA HELBIG

DISSENYADORA DE MODA

CARME FORCADELL

PRESIDENTA DE L'ANC

PACO PÉREZ

CUINER

MIQUEL VILARDELL

PRESIDENT COL. METGES BARCELONA

XAVIER ALBERTÍ

DIRECTOR DEL TNC

DÍDAC RAMÍREZ

PRES XARXA VIVES UNIVERSITATS

JOSEP LLUCH

EDITOR DE PROA I PÒRTIC

SALVADOR CARDÚS

SOCIÒLEG

ADA COLAU

PORTAVEU DE PAH

MIQUEL A. GIMENO

PRESIDENT DEL TSJC

BARTOMEU MARÍ

DIRECTOR DEL MACBA

JORDI ROGLÀ

DIRECTOR DE CÀRITAS DE BARCELONA

FIRMES Quinze personalitats reflexionen sobre les perspectives del futur més pròxim

Avancem amb la ciència

Estem vivint uns moments de convulsió profunda, temps difícils en el pla econòmic, però el missatge és forçosament optimista. El 2013 es preveu un any ple d'obstacles, però cal assegurar que a Catalunya les decisions que es prenguin en matèria científica, en l'àmbit de les ciències biomèdiques, per als pròxims anys seguiran el mateix patró que en aquests dos últims cursos. El govern ha fet molt bé de podar el sistema de recerca català sense dessagnar-lo, mantenint i protegint la ciència d'excel·lència que s'està fent al

país. Tot i que és cert que és aquesta ciència la que més compta, la que ens fa forts en tots nivells, no és l'única que cal preservar. Per créixer i sumar en excel·lència necessitem una base àmplia de científics que facin bona recerca i que puguin excel·lir en un futur. La ciència d'excel·lència, aquella que realment transforma el coneixement i les societats, brolla d'un riu científic carregat d'aigua. Sense una massa crítica important d'investigadors, la ciència de primer nivell difícilment es podria produir i la que hi ha es marciria.

Així mateix, aquest podria ser també un bon moment per agrupar el que tenim, perquè la dispersió en petits grups no ens és favorable.

Per mantenir i realçar el que, amb tant d'esforç, el país ha volgut construir, cal interconnectar insti-

matge desitjada en un món científic completament globalitzat. Necessitem estandards que es puguin moure per l'oceà de la ciència internacional amb solvència, per acostar-se i competir amb aquells que la lideren. Catalunya té a mà tots els ingredients per triomfar en el desenvolupament de l'economia del coneixement. Si no badem, tot i els temps adversos d'avui, el país pot seguir produint saber, que ben aprofitat genera al seu torn riquesa cap a la societat que ha estat capaç de protegir-lo.

I un apunt sobre el càncer. Des del tombant de segle, estem adquirint gradualment el control sobre la malaltia. Cada dia s'estan crivellant molècules per veure les que són curatives contra determinats tipus de mutació, les que corresponen a un determinat tipus de càncer que té una persona. En molts i molts casos, el càncer ja no és una sentència de mort.

“Per créixer i sumar en excel·lència necessitem una base àmplia de científics que facin bona recerca i que puguin excel·lir en un futur”

tuts acadèmics amb instituts hospitalaris per aconseguir ser més forts i no espatllar el que s'ha creat amb tanta cura. Un sistema excessivament fragmentat no projecta la

Aquest seria un pensament propi del segle XX. Al segle XXI cal veure'l com una malaltia seriosa, greu, però manejable, curable, podríem dir, normal. Estic convençut que l'any 2013 seguirem coneixent nous avenços que procuraran noves esperances.

Joan
Massagué

Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona)
Memorial Sloan Kettering Cancer Center